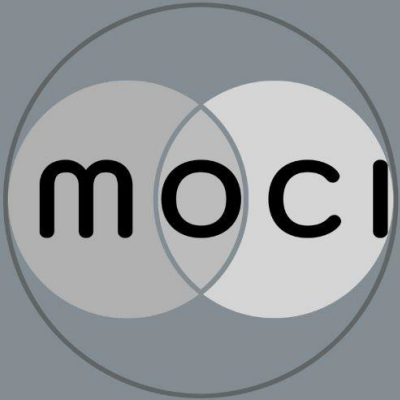
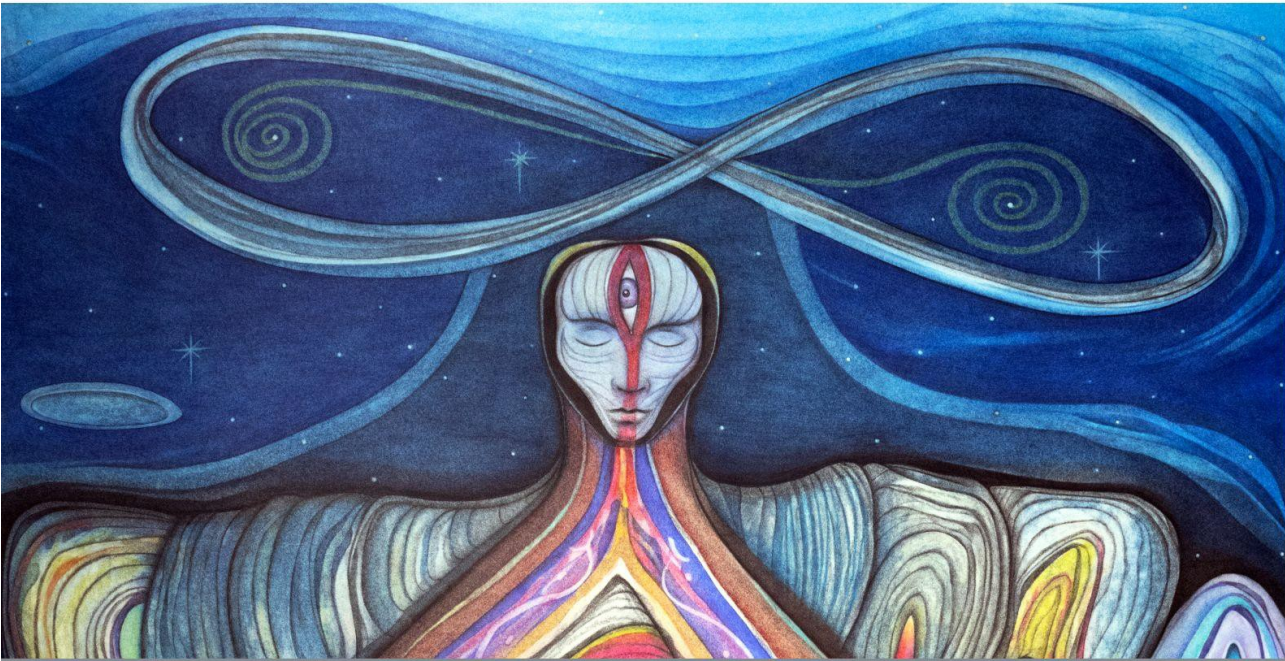

Story Behind the Story

By James Mahu | Version 1
MOCI.life

MOCI

Movement of Consciousness and Interconnectedness

Hnutí za vědomí a vzájemnou propojenost

Založeno v květnu 2023

Příběh za příběhem

Napsal James Mahu

Od mých prvních vzpomínek jsem věřil, že jsem umělec, i když jsem nedokázal určit jaký. Asi kolem věku jedenácti let jsem předpokládal, že budu malířem. Ale při studiu malby na univerzitě, jsem objevil, že můžu zkombinovat mou vášeň pro výtvarné umění, hudbu, psaní, poezii a filozofii a společně je využít k vyprávění příběhů.

V té době bylo trans-mediální vyprávění příběhů naprosto cizím konceptem, dokonce i mezi vědci a vizionáři. Filmové umění bylo jeho předobrazem. Filmová tvorba se mi ale z nějakého důvodu zdála příliš konkrétní. Pro téma, které jsem měl na mysli, jsem chtěl něco abstraktnějšího. A tak jsem se vydal na cestu za vytvořením soudobé mytologie, která se nakonec stala známou jako WingMakers (Tvůrci Křídel).

Bylo mi asi osmnáct, když jsem poprvé získal ucelenou představu, jak by tento mytologický vesmír mohl vypadat. Že by mohl být obsažen v příběhu, který by se odehrával v sérii románů a každý z nich by byl zaměřený na filozofickou podstatu Sovereign Integrálu. A že poté, co vzniknou WingMakers (Tvůrci Křídel), bych mohl napsat samostatný článek, který by podrobněji rozpracoval ústřední filozofický koncept zakotvený v Tvůrcích Křídel. To nastalo v článku *Sovereign Integrál*, který byl publikován v různých jazycích v roce 2021.

V tomto překlenujícím příběhu je Sovereign hlavním hrdinou a Integrál jevištěm, na kterém hlavní hrdina bojuje se dvěma úhlavními protivníky: časoprostorovou dualitou a kulturní iluzí

oddělenosti. Sovereign si uvědomuje, že svět, ve kterém jako jedinec žije svůj život, je pouhým „jevištěm“. Že jako Sovereign ve skutečnosti existuje v nekonečně rozsáhlé časoprostorové dualitě, kde veškerý život je spojením inteligence a vůle, jako kdyby vycházel z jediné mysli.

Ale tato jediná identita – lidská bytost – je uchvátna jevištěm, zatímco Sovereign pozoruje, učí se a vyvíjí s každým opakováním svého lidského života a vlastně prostřednictvím všech životních forem, které prožívá a skrze které se vyjadřuje. Vědomí Sovereigna není omezeno jen na vyšší formy života ani na samotnou Zemi.

To je podstata mytologie Tvůrců Křídel, ale jako u všech mýtů, je nepolapitelná. Je zprostředkována metaforou a fikcí faktů, které není možné vyjádřit jako pravdu. To by vyžadovalo něco vyloučit jako nepravdu, zatímco skutečná pravda je ta, že všechno je vzájemně propojené a je to součástí vědomí, které nazývám Integrál. Z logiky věci pak vyplývá, že v celistvosti nejsou žádné pravdy či nepravdy. Je jen „vědomí jednoho, mnohých a všech“.

Sovereign potřebuje získat zpět Integrál, který opustil, když sklopil hlavu, otevřel své oči a začal se dívat do časoprostorové duality. Přesně v tomto okamžiku se tak dokonale oddělil od Integrálního jáství, že se stal součástí skupiny. Součástí „mnohých“ ve „vědomí jednoho, mnohých a všech“. Avšak tím, že se lidství¹ ponořilo do vědomí „mnohých“ uvnitř časoprostorové duality, si přestalo uvědomovat vědomí „jednoho“ a „všech“ – Sovereigna a Integrálu.

Naše lidství vytváří vztahy jako síť podobnosti. Společné přesvědčení vzniká z potřeby přežití. Přežití je myšlení v oddělenosti. My proti Nim. Tyto principy se stávají našimi vykladači pravdy. Vytvářejí vědomí „mnohých“, ale my podvědomě a skrze naši intuici a imaginaci víme, že vědomí Sovereigna existuje a je součástí celku: Integrálu.

Někdy jsou tyto skupiny malé, jako třeba rodina. Zatímco jindy jsou velké, jako třeba celý národ. A někde mezi tím jsou školy, náboženství a další artefakty masivní hierarchie, které se staly našimi nositeli pravdy a my si vybíráme, se kterými pravdami budeme rezonovat a se kterými nikoliv. Ty, se kterými nesouzníme, buď z jeviště vyhadujeme, nebo je zdvořile strkáme k výstupním dveřím. Prostě je vylučujeme, což posiluje náš smysl pro oddělenost.

Hlavním hrdinou vyprávěného příběhu je stav vědomí, který existuje napříč nesčetnými životy v časoprostorové dualitě a který se v nekonečném časoprostoru ztělesňuje a učí. Rozhodl jsem se

¹ **Lidství:** Tělo, mysl, emoce, ego a podvědomí.

nazývat toto vědomí Sovereignem, což je jak „já“, tak „my“. „My“ ve smyslu, že Sovereign je spojením více „já“ životů, do celku jediného života.

Naše soudobá identita je identitou člověka žijícího na počátku 21. století, což ale není naše pravá identita. To je pouze naše dočasná identita. Máme nekonečně mnoho dalších dočasných identit, ale za všemi je jediný Sovereign; „jáství“, které je opravdu námi. My jsme touto jedinou identitou – tou, která existuje v 8 miliardách okamžiků jednotlivých životů; tou, která je souhrnem okamžiků všech životů a životních forem, které jsme kdy žili, žijeme a budeme žít. Jsme existenciální identitou odštěpenou od celku a přitom součástí celku stále zůstáváme.

Mezi těmito dvěma stavy bytí – Sovereign a Integrál – leží hierarchie „mnohých“. To je stezka oddělenosti, kde si zvykáme být součástí nějaké skupiny, ať je to rodina, náboženství, etnikum nebo cokoliv jiného.

Pod povrchem naší dočasné identity může však naše lidskost vnímat vědomí Sovereign Integrálu. Děje se tak podvědomě a prostřednictvím různých aktivačních bodů v průběhu života naší dočasné identity. Tyto aktivační body se vyskytují v hierarchii „mnohých“. Jsou to body v našem životě, kdy zajdeme za hranici a cítíme expanzi. Zažijeme ten pocit, že se vracíme ke svému přirozenému jáství a že veškerá adaptace, které jsme se naučili, je odložena stranou ve prospěch nového období učení.

Oproti učení sdělovačů pravdy uvnitř hierarchie, kteří udržují nebo staví na víře a mytologii svých předchůdců, my jsme více než jen produktem naší doby. Nicméně naše uvědomění pravdy je narušováno časoprostorovou dualitou a kulturou separace, která nás svádí k hledání útočiště v hierarchii, abychom přežili. Mytologie Tvůrců Křídel nás vede k naší esenci tím, že nabízí mnoho přístupových pohledů do své struktury – od kosmických světů, duchovní filozofie, abstraktního surrealismu až k malbě, hudbě, básním a vyprávěním příběhů.

V osmnácti letech jsem neznal všechny detaily toho příběhu najednou. Podrobnosti ke mně přicházely tak, jak jsem je zrovna potřeboval. Jsem vypravěčem, který spřádá příběhy o Sovereignovi a o tom, jak se může stát Sovereign Integrálem, v omezeném čase jednoho lidského života, na jevišti časoprostorové duality. Umění je integrální součástí příběhu, protože umění může toto vědomí vyjádřit a prezentovat ho zde na zemi.

Naproti tomu věda se snaží nahlédnout do těchto nehmotných, prapůvodních světů, které jsou tak daleko za naším světem, naším jevištěm, že jim nevěříme – kromě náboženských mytologií

a drogově vyvolaných výletů do jejich odrazů. Jak by mohly nástroje vědy, které jsou postaveny na našem jevišti, případně vidět za toto jeviště? Neexistuje žádný ekvivalent dalekohledu, který by viděl za hranice našeho hmotného jeviště.

Věda bude koketovat s postavením mimodimenzionálního dalekohledu, i když jeho čočka bude čistě matematická. Bude se snažit vytvořit řetězec mocných čísel, která budou tak jednoduchá, že jim téměř každý bude schopen porozumět v rámci jediného odstavce slov. A přitom to stále zůstane souborem čísel a symbolů příliš abstraktních na to, než aby mohly být považovány za zkušenost – a proto pochopení – a proto vědomí.

Matematika není vědomí. Je to jen perspektiva do struktury vědomí. Je jako objektiv mimodimenzionálního dalekohledu, který vidí možnou strukturu jediného vědomí a může jen předpokládat, že toto vědomí by mohlo být propojeno s dalšími. Sovereignní vědomí není zážitkem, který se odhaluje skrze vědu, matematiku, náboženství, víry, drogy, definice, mantry, meditaci nebo knihy. Tato zkušenost je v lidství rezervována pro naši imaginaci a intuici. Ty jsou evidovány naší vyšší myslí a srdcem a přineseny na povrch jako aktivační body do našich životů.

Náboženství, filozofie a spiritualita vytvářejí mytologie, aby popsaly to, co je za tímto jevištěm, které jsme kolektivně vytvořili. Věda a náboženství dělají to samé prostřednictvím instrumentů a intelektuální exaktnosti. V těchto dvou světech jsou vlastně všichni účastníky procesu sebeobjevování svých kořenů. Jsou jako stavitelé tunelu, kteří začínají na opačných stranách hory a pod vedením svého vědomí plánují, jak se někde vprostřed setkají. Jedinou otázkou zůstává, jestli se to setkání povede na první pokus, nebo až na nějaký neznámý počet pokusů.

Když jsem začal malovat a o pár let později objevil filozofii, pomalu mi začínalo docházet, že těmito skutečnostem jsem rozuměl už jako dítě, ale chyběla mi slova, kterými bych je vyjádřil. A tak jsem musel vynalézt koncepty jako je „Sovereign Integrál“ a „vědomí jednoho, mnohých a všech“, které nepocházejí z náboženství, filozofie či duchovních knih, které jsem znal.

Tyto koncepty jsem pak převedl do umění, hudby, poezie, maleb a příběhů, které se staly „oděvem“ Sovereigna, který je na sebe v tomto světě odívá. Když jsem nikde nic podobného nenašel, rozhodl jsem se můj příběh sdílet. Předpokládal jsem, že moje anonymní díla zůstanou malými a nenápadnými; propagovanými pouze druhými jedinci; ale také jsem věděl, že prostřednictvím druhých se můžou šířit dál. A že se můžou rozšířit globálně.

Chci zdůraznit, že jsem jen jeden člověk, jeden vypravěč příběhu, který povzbuzuje druhé, aby o sobě začali uvažovat nad rámcem identity jednoho těla, jednoho života a jednoho jména. Na planetě s téměř 8 miliardami lidských bytostí, s více než 7 000 různými jazyky a 4 000 náboženstvími, je obtížné uvažovat o sobě jako o jediném kolektivním vědomí, které existuje a žije na úrovni našeho druhu.

Výzvou zůstává, jak vyprávět tak rozsáhlý příběh, aniž by lidé ztratili zájem. Mou odpovědí na tuto výzvu je vyprávět příběh umělecky prostřednictvím trans-médií, což poskytuje různé vstupy, kterými jedinci do příběhu mohou vstupovat a vystupovat. A nesnažit se vyprávět rozsáhlý příběh, ale spíše menší, osobnější příběh jedné mysli a srdce, jenž jsou odevzdány sdílení svého příběhu se všemi.

Umělci, kteří se živí svým uměním, často vyvíjejí své umění tak, aby zaujalo trh, reagují na jeho velikost, trendové linie, relevanci a poetičnost své umělecké vize. Umění Sovereign Integrálu se nesnaží nikoho oslovit. Spíše má být partnerem dočasné identity – lidství jediného života – a vtáhnout ho do sebe, jako by bylo matkou beroucí své dítě do náruče. Je to jako rozšíření dočasné identity o nekonečno a vše.

Stačí malý záblesk a dveře se otevřou. A jakmile se tyto dveře otevřou a my budeme dále tlačít na jejich expanzi, Sovereign vstoupí a dočasná identita také vstoupí a právě tím se dosáhne vědomí Sovereign Integrálu. Oni se stanou propojenými. Stanou se „námi“ a partnerství je zrozeno.

Jak do tohoto schématu zapadají všichni svatí, spasitelé a andělské bytosti? Jak do něj zapadají všichni vědci a matematici? Všichni filozofové, ateisté, agnostici a duchovní učitelé? Ti se nacházejí v hierarchii. V „Mnohých“. Jsou našimi dočasnými sdělovači pravdy pro dočasnou identitu. Jsou mosty mezi Sovereignem a Integrálem. Mezi „Jedním“ a „Všemi“.

Jsou krásným mostem – mozaikou skupinového vědomí. Jsou rozhraním, které můžeme použít pro průzkum světů za ním. V určitém okamžiku však tento most překročíme a uvidíme ho takový, jaký je, aniž bychom se obávali jeho ztráty. To z důvodu, že jsme se stali Integrální součástí celku a dobře si to uvědomujeme, že jsme se stali zcela nezávislí na současné zkušenosti. *Prostě to víme!* Jediné, co jsme potřebovali, byl slovník. Způsob, jak to vidět naší imaginací a cítit naší intuicí.

Umění je naším slovníkem. Věda a matematika také. Umění je vyjádřením *Nehmotného Důkazu*. To, co chováme v nejhlubším nitru, je cítěno naším nejvyšším srdcem a chápáno naší nejvyšší

myslí. Kompletně nekompletní. Důkaz pravdy je fraktální touha, která není nikdy nasycena. A přesto můžeme Nehmotný Důkaz vtisknout do našich ztělesnění a vyjádřit skrze naše chování.

Pak shledáváme důležitým princip, být láskyplný a soucitný ke všem. Pak už nejde o získávání důkazů. Jde o chování – dočasná ztělesnění naší dočasné identity, která sdílíme se všemi.

Udělal jsem nespočet tahů štětcem, stisků kláves, napsal jsem nespočet not a slov. Každý takový akt zabral nějaký čas a dohromady vytvořili celý život, nebo přinejmenším značnou jeho část. Vždycky jsem věděl, že cesta umělce bude cestou samotáře, protože umění vzniká o samotě. Abych pochopil a dal hlas Sovereignovi, potřeboval jsem cítit jeho vibrační přítomnost v sobě, jinak by mi nikdo nevěřil, že vím něco, co druzí ne. A proč by měli poslouchat něco, co už znají?

Příběh Sovereigna je vstupem do nového způsobu definování sama sebe, který byl vytvořen jednou nedůležitou osobou – mohl to udělat kdokoliv. A přihodilo se, že jsme to udělali my. Nic z toho, co jsem vytvořil, nepovažuji za své, protože jak příběh plyne dál, uvědomuji si, že je to naše. Každý z nás má jedinečnou perspektivu na objevení naší identity a účelu: Jak vtělit Nehmotný Důkaz do našich životů, do našich dechů, do tlukotu našich srdcí, do celku našeho lidství.

Tvůrci Křídel a MOCI jsou jako dvě křídla, která vyprávějí příběh SOvereign INtegrálu, proto mu říkám SOIN. Je to vědomí, které je tak rozsáhlé, že zůstává skryté – je to inteligence takového typu a rozsahu, že ji prostě nedokážeme obsáhnout. Jakákoliv snaha se jí přiblížit skončí hodnotným pochopením, nicméně bude nedostatečná pro pochopení celku, ve kterém žije a kráčí nepochopitelné. Je to jako Gödelův Teorém o Neúplnosti, ve kterém pravda nemůže být dokázána. A to nejenom proto, že se stále do nekonečna vyvíjí, ale také proto, že pravda se nalézá ve vědomí Sovereign Integrálu a my nevíme, jak toto vědomí zažívat v naší lidské zkušenosti.

Stejně jako je to se všemi příběhy, i zde existuje cesta dovnitř a ven. Když do příběhu vstupujeme, nevíme, co očekávat. Zkoumáme příběh a můžeme zažívat pocit rezonance s něčím základním, na co jsme zapomněli – s něčím, co jsme vždy věděli, ale neměli jsme pro to slova. Tato hodnota nemusí být na první pohled zjevná, ale může se objevit takový příběh, který je dostatečně obsáhlý na to, aby v sobě nesl otevřenou možnost, že jsme všichni vzájemně propojenými životními formami napříč všemi druhy a všemi časoprostory.

Přežívání a oddělenost tento příběh zastřely; nikoliv záměrně, ale jako důsledek svého designu. Nicméně záměr se nalézá přímo v samotném příběhu, nikoliv v okamžicích naší reality. Jako lidé žijeme přibližně 2,5 miliardy sekund či okamžiků časoprostorové duality v dočasném těle.

A identita, která žije napříč životy, časoprostory a fraktálovou podstatou reality se v tomto světě objevuje skrze nás. To je naděje, která je do příběhu vložena.

Lidstvo se blíží k Rozcestí Osudu, kde naše technologie může předurčit náš osud – nejen ho umožnit. Jedná se o kritický okamžik, protože technologie může být použita buď pro zesílení našeho pocitu oddělenosti, nebo k rozšíření našeho zážitku a pochopení vzájemné propojenosti. Jak si každý asi dokáže představit, lidská chování, které tyto dvě cesty plodí, můžou být radikálně odlišná.

To je podle mého názoru důvod, proč pochopení Sovereign Integrálu je v této době zásadní. Pochopení, proč „vědomí jednoho, mnohých a všech“ se vynořuje na povrch našeho světa. Jsme vedeni k tomuto základnímu filozofickému konceptu, že se nalézáme v době ustanovení rovnováhy mezi Sovereignním a Integrálním aspektem vědomí. Naše nejvyšší srdce a mysl jsou jako porodní báby, které přivádějí toto pochopení do našich životů – jako agenti vědomí a vzájemné propojenosti.

Není to přineseno jako hmatatelný důkaz, ale spíše jako logické rozšíření kolektivní vůle pro pochopení celku. Ve svých dočasných realitách toto dělají všechny druhy. Nejedná se o součást náboženství, či duchovní stezky, nebo vědecké teorie, ani logické dedukce. Je to jiného řádu, který je jak vně, tak uvnitř časoprostoru. Není to tak, že by se jednalo o ne-prostor a ne-čas; je to prostě jiný řád časoprostoru, který umožňuje dimenzionální prolnutí, ve kterém se „jeden“ stává „vším“ a proto se „vše“ může stát „jedním“.

„Všechno“ nemůže být odděleno od „jednoho“. Musí s ním přirozeně koexistovat, což znamená, že jakmile objevíme Sovereigna, který je námi, tak také objevíme Integrální, které je námi. Časoprostor je mechanismus, který umožňuje, aby se toto pochopení objevilo napříč časoprostory pomalu a neobratně. Časoprostor je to, co přináší dostatečné bohatství zkušeností a projevů, což je důvod, proč se vyvíjíme v tak rozsáhlých časoprostorech.

Jako jednotlivci jsme k této zkušenosti expandovaného vědomí přitahováni různou měrou. Ať se však k této zkušenosti natahujeme jakoukoliv měrou, je to odrazem našich hodnot v daném časoprostoru. Jestliže tato zkušenost expandovaného vědomí přijde příliš brzy, může být narušeno naše rozhraní s tím, co nazýváme skutečnou lidskou realitou v hierarchii „mnohých“. Jestliže se tato expanze vědomí děje harmonicky, naše rozhraní s tzv. skutečnou lidskou realitou se rozšiřuje s tím, jak vše dokážeme vnímat jako přirozené jáství, které sklízí své zkušenosti a projevuje se přesně tak, jak si přeje se projevovat.

Tento řád bytí je naším přirozeným stavem. Nastane tehdy, když dva stavy – Sovereignní a Integrovaní – spolu vytvoří partnerství, což se stane tehdy, když se veškeré učení přenáší z jedince na všechny a ze všech na jedince. Jakýkoliv jiný stav naší existence je pouze adaptační. Toto je náš přirozený stav, který je však poskvřený formou časoprostoru, která není schopna obsáhnout dimenze. A tyto časoprostory, jak se zahušťují do materiálnosti, vytvářejí zvýšený vjem oddělenosti od tohoto našeho přirozeného jáství, a upírají nám schopnost vidět toto přirozené jáství, které je veškerým životem.

Umění psaní, malování, komponování a ano, dokonce i matematika, odhalují čočku, která nám umožňuje vidět odrazy a stíny vědomí Sovereign Integrovaní. Jestliže si na tom rozcestí, které je před námi, vybereme tu cestu, kde nám technologie dodává sílu pochopit naši přirozenou vzájemnou propojenost, můžeme toto ukotvit v lidském druhu. Staneme se správcí tohoto pochopení a můžeme ho spojit se životem.

To je způsob, jak se zrodí nová forma lásky. Forma, která nepochází z druhu. Ani z planety. Ani z osudu. Je definována účelem. Láska, která vyvěrá z pochopení „vědomí jednoho, mnohých a všech“. A to je to, na čem opravdu záleží. Jestliže toto není součástí, pak chybí srdce. A jestliže chybí, pak cesta nehmátelného důkazu, kde můžeme dosáhnout Sovereign Integrovaní, se stane pouhým stínem. A to z důvodu, protože my nejsme jen čísla visící někde v chladném prostoru prázdnoty. My jsme vibrující uzly vyvíjející se kolektivní mysli a srdce, které jsou součástí evolučního procesu, jenž je skrytý za slovy a čísly.

Vždy je něco dalšího, co lze odhalit. Vždy existuje něco hlubšího. Jsme uprostřed cesty, jejíž cíl je abstrahován časoprostorem a hierarchií „mnohých“. Průběh cesty je brzděn kulturní iluzí separace a urychlován pochopením vzájemné propojenosti.

Všichni společně používáme tyto brzdy a urychlovače, abychom na té cestě udrželi rovnováhu. Evoluční stezka „Všech“ je prostě příliš rozsáhlá, než abychom mohli mít její vizi nebo změřit její všeobecný účel. Pokud by mohl být shrnut a zapsán jazykem, řekl bych, že její účel je vytvoření vyšší harmonie skrze pochopení kým jsme jako jedinci v jednom životě; kým jsme jako Sovereign v nekonečném počtu životů; kým jsme jako Integrovaní „všeho“ – a sjednocení těchto identit do partnerství i tehdy, pokud nerozumíme jejich celistvosti a konečnému účelu.

Pokud se mi podařilo proniknout do hloubky příběhu, tak naše přirozené jáství dočasného života zůstává naší vlastní identitou, která je vytvořená na základě zkušeností a projevů, a která je navždy zakódována v našem Sovereignovi. Tato identita není rozpuštěná do Přírody ani do Všeho. Vrací se

k Sovereignovi, který je přirozeným fraktálním jástvím, *a k* Integrálu; přeskakuje z jednoho řádu do druhého a vždy učí sebe i druhé následující realitě. Hlubším vhledům. Širšímu pohledu.

Pro některé z nás nastal čas, jak se naučit odstranit dočasné adaptivní rozhraní časoprostorové duality. Nastal čas uvolnit okovy oddělenosti a vymanit nás a celé lidstvo z jejich houževnatého historického sevření. Nastal čas, abychom se ujali role správců meta-vědomí, které vždy bude potřebovat odhalovatele naší budoucnosti a léčitele naší minulosti.

That Which Awakes Us - To, co nás probouzí

Mixed Media 30 x 36 Inches

Poznámka: Je smysluplné, že Příběh za příběhem, který je pojednáním o trans-médiích, by měl být doprovázen uměním. A tak tento dokument obsahuje malby a hudbu. Hudbu ve vysokém rozlišení lze stáhnout zdarma na webových stránkách MOCI.life. A technicky vzato malby MOCI (včetně tohoto příběhu) lze také stáhnout ve vysokém rozlišení z webu MOCI, rovněž zdarma.

Designing Our Forgetfulness - Designování naší zapomnělivosti

Mixed Media 32 x 40 Inches

Inmost self - Nejvnitřnější jáství

Mixed Media 30 x40 Inches

Interpreters of Truth - Interpreti pravdy

Mixed Media 30 x 40 Inches

Intricacy of the Integral - Spletitost Integrálu

Mixed Media 30 x40 Inches

Theater of Life - Divadlo života

Mixed Media 30 x40 Inches

Evolution of Consciousness - Evoluce vědomí

Mixed Media 30 x40 Inches

Překlad: Ondřej Průzračný, 2023

Zdroj: <https://moci.life/about/storybehindthestory/>

Publikováno: <https://moci-cz.blogspot.com/p/vize-moci.html> a <https://tvurcikridel.cz>